

Moodrai tä'lvv I s.9-29

Ä'lmm leäi älddsin čappâd, leâša mannu čuõvâst muõtt leäi čuõ'vvesââ'lik.
Taivas oli lähes musta, mutta kuun valossa lumi oli vaaleansininen.

Jooskâsvuõtt leäi juõmâs da tõt leäi tiuddân vuârddmõõžžâst.
Hiljaisuus oli rauhallinen ja se oli täynnä odotusta.

Da tylli sizz kiõssum kristallruunn ciilii suä'neld jiõččaidldees.
Ja tyllin sisään kääritty kristallikruunu heilui hiljaisesti itseksensä.

Vuõššân tõi'st leäi kēe'rjtum Noskkmuikksa jōnn jorbb bukvaivui'm Tiõrv.
Ensin siinä oli kirjoitettuna Nuuskamuikkusen isoilla pyöreillä kirjaimilla hei.

Son leäi čuu't šue'tter siõm vuä'rrvaž; son jiõčč kääččii jii'jjez "vuä'rrven kēä'st lij
mooccâs sei'bb"
Hän oli kovin hupsu pikku orava; hän itse kutsui itseään " oravana kenellä on kaunis
häntä".

A son kuuitâg tie'di, što ij ni kii mårne'či.
No, hän kuitenkin tiesi, että kukaan ei heräisi.

Tääi'ben šõ'dde jaabl, Muumstääll säärnai mainsemskeâppra.
Täällä kasvoivat omenat, Muumipeikko sanoi juttukaverilleen.

Seämma ääi'j toll puäll'ji koummjuâlggsaž ru'vddkiuggna, da kii-ne aa'lji jōskksânji
sâittad huulin pää'rd vue'lnn.
Samaan aikaan tuli paloi kolmijalkaisessa kaminassa, ja joku alkoi hiljaa soittamaan
huilua pöydän alla.

Son vuõ'i'ni tōn vue'rddmen reddkie'dj tue'kķen.
Hän näki sen odottavan rantakivikon, ranta kiven takana.

Son kuärnai meälgžet seei'n vuâstta åårrai õll aauktõõgg pâ'jjel da pie'jji laakklunjk årra,
mii leäi õinn kâujjad.
Hän kiipesi hitaasti seinää vasten olevaa kinosta pitkin ja konttasi kattoluukun luo, mikä
oli vielä raollaan.

Moodrai tä'lv II s.30-49

Vue'dđmen jeä'nn luõiksti jöskksânji da muu'lii mâi'd-ne toolktee'mid. S.30

Nukkuva äiti huokaisi hiljaa ja mutisi jotakin älyttömiä. NH

Tök čõ'ckķe tuu'l tää'l, måtam vuâra ciârii counnâmčiâss še, da töt lõõ'ddi suu. S.33

Se löi silloin tällöin, muutaman kerran pirisi myös herätyskello, ja se lohdutti häntä. LL

Tuu-tikk ištâtâd âarai mottääid â'Inn da lääulai. S36

Tuutikki istui sillan kaiteella ja lauloi. IJ

Säättçi-go täin poddnõõzzin vuäžžad kõrrsab hoodid jös mâka vuõidçi tön steariinⁱⁿ? S.40

Saattaisiko tämän tarjottimen kanssa saada kovemmat vauhdit jos sen voitelsi steariinilla.

Teä son kie'zzi čiâssid da vuõ'lji pöörtâtâd åålgas, ko son juurdçi, što su'st õõlgi lee'd sķeâppar te'l ko Jiõņņru'vva puätt. S.42

Sitten hän veti kellot ja lähti talosta ulos, koska hän ajatteli, että hänellä piti olla kaveri kun Jäärouva tulee.

U'cc-Myy leävhõõ'tti uus äävai da vue'lggii silbbpoddnõõzz šållda nu'tt što škäälti. S.43

Pikkumyy läimäytti oven auki ja heitti hopeatarjottimen lattialle niin, että rymisi.

Jiõņņru'vva jåårglõõtti mooččås muđees vuä'rrev årra da ruõtti tön vääžžen pee'llj tu'ķķen. S45

Jäärouva käänsi kauniit kasvonsa oravaan päin ja rapsutti sitä hajamielisesti korvan takaa.

Kaa'ffçi'nnķest, mõõn Muumstääll leäi pohtam pöörtâst, leäi âä'zzte'mes jiõņņ låå'ķķ vue'Inn. S.47

Kahvipannussa, minkä Muumipeikko oli tuonut talosta, oli ohuen jääkannen alla.

Son kää'vti tōid pukid pājspōōđi, leāša ij kaunnām tōn, mõõn leäi ooccmēn. S.49

Hän käänsi ne kaikki ylösalaisin, mutta ei löytänyt sitä, mitä oli etsimässä.

Moodrai tä'lvv III s.50-69

Ko Muumstääll maa'cci, su'st leäi pe'ccel-liântt seei'bes pirr s.50
Kun Muumipeikko palasi, hänellä oli suru-nauha hännän ympärillä.

Kue'st'te'mes piccsä'ppli alttii ođđ vie'sslōs da jåttlōs siõrrmõõžž. S.52
Näkymätön päästäinen aloitti uuden iloisen ja nopean

De Tuu-tikk aa'lji meälgžet tanccâd muõttjest piirâs da läullad. S.54
Tuutikki alkoi hitaasti tanssia lumessa ympäriinsä ja lauloi.

Mään ij vōl kuâsttjam, leâša kuuskõõzziõmmna čuõ'vve lie'jj. S.56
Kuu ei ollut vielä näkyvissä, mutta revontulet valaisivat laakson.

Jōnn kuķes jue'lğğ jäälsai joukk njâältõoli jiõṇ pâ'jjel mâ'te suõvv. S.59
Iso pitkäjalkaolentojen joukko liukui jään ylitse kuin sumu.

Teä Hârpp mõõnii Muumstääll karsiinaläämpa ârra, mii õinn puõ'li ka'lli â'lnn. S.61
Sitten Mörkö meni Muumipeikon öljylampun luokse, mikä paloi kalliolla.

Son leäi hiârvtam pee'lljees nu'tt što leäi čõõnnâm tõi pirr nuâl'jam kâ'll-liânt. S.63
Hän oli korsitellut korvansa niin että oli sitonut niiden ympärille roikkuvaa? kultanauhaa.

Da son okkni čuut, što leäi groommân da ķiõssâm kâ'll-liântid pee'lljees pirr. S.65
Ja hän nolostui kovasti, että oli melunnut ja kääriänyt kultanauhat korvansa ympärille.

Mon leäm kuullâm tuu pirr beâdlvaid, son cie'lķi vie'sslen. S.67
Minä olen kuullut sinusta kauheita, hän sanoi iloisenä.

Maaddârä'jj puuštči kristallkruun, leâša ij sârnnam ni mâi'd. s.69
Esi-isä ravisti kristallikruunua, mutta ei sanonut mitään.

Moodrai Tä'lvv s.70-89

Tõn diõtt ko jeä'nn lij määng vuâra sårnnam, što mij maaddârää'jj jälste kaakelkiuggân tue'kķen. S.71

Mõõzz ton pie'sttiķ suu åålgas? S.73

Tõt leäi u'cc, šku'rnnpiânnai, ķeä'st leäi vuei'vest čõõlmi â'lnn vuä'mm kooliķ-keä'pper. S.75

Da Muumleäkka mõõnee'st son leäi teivvam måtam straammte'mes sķiâlm, kåå'tt leäi sårnnam, što tä'lvv lij tä'lvv da tõn vääras ålgg tevvlõõttâd ääi'jbeä'lnn. S.77

Tõk lie muu jõnn, viõusâd viillj, son coolti. s. 78

Hemmlaž luõ'sti too'rves muõrräi't laagg ool da vaa'ldi sââ'vķid meädda jue'ljin. s 80

Da åå'n Hemmlaž leäi suu miõlâst jâkksab ko tõt kårldpää'rd vue'lnn jälsteei pue'žžes da moodrai jie'lli. S.83

Tõn mon kâ'l åaskam, cie'lķi Vilijonkk nebrroõžžee'l. S85

A ij teänab, ko Muumstääll mõõnti sme'llkõsvuõđâs. s. 87

Mä'htt leežž, jeänbõs kue'ssin njaaggi jiõņ vuâlla vuäggam diõtt, da mââimõsân čiõrstõõllâmte'rmet kuâsttji pâi Hemmla vi'sķķes-ča'ppes tikkâr. S.89

Moodrai tä'lvv s.90-109

Muumstääll vuõ'ni, što Hemmlaž kuâddji tăäu'jab da tăäu'jab õhtt'tõllses. S.90

Juõ'kk iinn ko määnte'pp čuõvi kuuržžlie'đđiid ikknin, Surgg kâji, kaggõõdi da kuvddli. S.91

Õõut iinn jäälsaž Salom kâccji miârrpee'kkest rajjum vaaun se'st, koon sizz son leäi aazzõõttâm. S.93

Mânğa kaa'fest Muumstääll mõõni čuõiggâmteärmma. S.95

Tõn sâjja siõm muõttporggtõõ'sti muõtti pââjas reddaauktõõgg čââkkast. S.99

Tä'lvv määnn suu vuõššân ta'nssjeei muttzŋŋlmi moozzâs sää'sķin, da te'l porgg puk muõtti su'ne muđai vuâstta. S.100

Sätt lee'd, što Hemmlaz ij fi'ttjam pukid aa'sšid seämmanalla ko jeärraz ij-ga ni fi'ttjam jeärrsi jurddjid. S.103

Nuu'bb peei'v, tõt lei pâ'sspei'vv,piõgg leäi e'pet luežžnam. S.105

Da tõi'st ištât âårmen da vuerddmen son šuu'rii niõggõõztees. S107

Son vaa'ldi ollkeä'ppres vuei'vest da lä'ğğsti tõi pââjas čuä'jtemdiõtt, što son haa'lii siõrrâd sijvui'm da lij vuõ'i'ğğest säänee'l eežža määinte'm. S.109

Moodrai tă'lvv s.110-135

Moodrai Tä'lvv 110-135